

317 410

317.

410

317.

mm

Sõbbraalik sõnna kigile, kea tahtwa õnsas sada.

Enne nua ifusa, om Gftr, nuffield.
äber in nuffelpada Siffi grunip gang
küfliig, wam or nua ifu fuyt: Min,
na ei woi left kirjast paljo aruu
sada.

D. Ainf nua Zpiflu in Zpil p. v.
J. H. A. J. J. J. 1832. D. 10.

Armas sõbber, mis sinna mõttel? Kas sinna ka mõttel Jum-
mala päle? Keeda sinna tenid? Jummalat ning teina pühha
tahtmist, woi pattu ning kurradi? Mis sinna teed? Kas sinna
teggio jummalik woi jummalat wallato? Kohhes sinna tahhat
miina? Zaiwatte woi pürgude? Kas sinna tahhat õnsas sada,
woi hukka minna? Wastata effi hendäle Jummalat ning õna
sõame een. — Sinna ollet pattu teinu!! Kas sinna sedda ti-
jat ning kas sinna kahhised omme pattu? Pat teeb sinna Jum-
mala waintasses. Se pühhaning dige Jummalat ei woi ka neid lige-
wähhembad mõtte pattud ning pattu himmo sallada, ni weidi
kni sinna ütte liwa terra omman ülman. Sinna ollet sõna mõt-
te ning teggudega pattu tennu. Rae digede õna sõame sõste
ning tunnistat effi hendäle ilmsalgamatta kii omme sõame mõt-
tit. Kas sinna ei olle kunnage wõlsnu, sõimanu, tüllitenu,
wandnu laimanu, ka warrastanu ning kirsuggust kurja tennu
ning omman sõaman mõttelnu? Kas sinna ei olle künagi om-
male lähhembale kurje kombit näutnu nink toise Jünnimisi kur-
je seltsi weddänu? Kas sinna ei olle künago petnu eht joobnu
olnu. Kas sinna ei olle õna naise, lapse ning lähhembra ihho-
likko terwust lõgidega ning effi henda ihho horamissegaga ning kur-
ja ellukääd läbbi ärräriknu? Oh armas risi welle! ilmsõata
om sinnu pat ning hirmus sinnu nuhtlus! Rae henda minne-
wätse ellukäugi päle mis sinna lõwwat omman sõamen? Il-
motsata paljs kurja. Sest sõamest tulles kii kurja mõttel,
ni kui mege kallis Önnisteggija ütley Matt. ram. 15, 19. Kas sin-
na ollet effi henda ning omma majapiddämisse eest diget hold
kandnu? Kas sinna ollet omma ello kääkin, teggude ning sõn-
nadega pühdnu omma ning lähhembra õnne pühdn künnitada?
Kas sinna ollet waiwaste andnu, pattudsid mannitenu, ilm-
moistlikkuit oppetanu, tõbbitside man käänu, kurbiikkuid tõstenu,
omme lähhembit dige kristlikku tee päle näutnu ning kigest sõn-
damest Jummalat pallelen et temma ka näid õnnistas ihhu
ning henge polest? Kas sinna ollet sagedaste Jummalat pühha
sõnna luggenu, kuulnu, digede läbbi mõttelnu ning süddämette
wotnu? Kas sinna ollet hāwai kurje Jünnimistega umbrekānu?
Kas sinna ollet pühha oddangu sõdamaiga sagedaste prukinu?
Lähhidelt ütelda, kas sinna ollet henda henge eest hold kandnu? Ei,
sedda sinna ei olle mitte tennu! Kii sedda olles sinna jo ham-
muge piddanu teggema. Hädda sinnu üle. Se pühhe dige
Jummalat peab sinno nuhtlema sün ning tõisen ilman iggawest.

Pat om figesuremb kurjas ning rahwa hukatus. Kes pattu teep, se om pattu sullane, se om kurradist. Kui palju haad olled sinna ilmetegematta jätnu! Egga üts pu, kes haad wijsa ei kannu, saab mahharajutus ning tulle sisse wissatus sama. Ka sinna ollet se kurri pu, kes kurja wijsa kannab. Kohhes sinna nüüd tahhat paggeda? sinna arrakadanu, arrawannutu! Werrise ning heida arra essihenda ille. Pea, pea saad sinna omman pattun arrakoolma, ning sis Jummalu kohtu ette kutsutas sama! Mis sinna sis henda bigendusses tahhat ütelda? Suren hirmun saiat sinna saäl kui üts teletu. Mis sinna saäl saad kuulma? Minne arra minnust sinna arrawannutu, igga wetse, tulle sisse, kumb walmistet om kurradile ning temma Engli dele. Sinnule es olle se iggawenne tulli mitte walmistetu, agga sinna essi ollet tedda hendale walmistanu omma kurja ellokaugi, kurja himmo ning üllekohtu läbbi. Jummal saad selle kohtu een kii awwaldama, mis pimmedussen arrapedetu olli, ka kii süddame nouwo. Porsid ning abbiello rikid saad Jummal nuhtlema. Loe kalatride ram. 5. 19 — 21. Wäljan (se om, wälkäbugatu taiwast) om ne koerad — se om, kii kumma woitsi armastawa ning wassi tewad. Jani awwaldamis se ram. 22, 15. — Kohhes sinna tahhat arrapaggeda? Jummal saad sinno iggan paigan löidma. Hädda sinnu ille, sinna ollet hukkan! Ei weel! weel ellät sinna, weel woid sinna arrapästetus ning arralunnastetus sada. Kas sinna tahhat teda, kuita sinna sedda teed taiwatte iduwat? ning kas sinna tahhat kigest süddamest sedda teed kända? Ja! kigest süddamest! — Kui se sinnu dige tahtminne om, sis jätta nüüd mahha kii kurjad kombet ning palle omma dnnisteggijat Jesust Kristust kigest süddamest, et temma sinnule kii sinnu ilmoisata ning hirmsad pattud andis anusse ning omma pühha waimu läbbi sinno jubhataste dige kristlikko tee päle. Se wiss päle sinna woid kigest pattust, kurja waimo kiusatussest ning omma kurja lihha himmust arrapästetas sada. Satta sis mahha waine pattane omma pöswede päle, palle omma Onnisteggijat kigest süddamest, ning arra jätta mahha pallemissega, seni kui sinnule Jesus om andnu sedda tunnistust sinnu södämette, et temma omma werrega kii sinnu pattud arramösknu ning omma pühha waimoga ka sinna söänd puhhendanu.

Kuidas sinna woid henda Dennisteggijat Jesust Kristust löida ning temma mannu tulla, sedda panne tähhele ning wöta södämette.

Esmält. Satta mahha pöswile ning henda palge päle: palle et Jesus Kristus omma kallii werre läbbi kii sinnu pattud andis annasse, ning et temma sinnule annasse wastset söändmettemma omma pühha waimo läbbi sinno kinnitasse kigen hään

idän ning jummalikkun ellokaugin. Töttekkult, temma saad sinnu palwust kuulma, kui sinnu palwus om tättelik, allandlik, pattu kahhiiselik, ussulik, lootlik, ning kui sinna ei jätta mahha pallelda, seni kui sinna tunnet, et Jummalu rahhu sinnu süddämette tulnu ning seni kui sinnu se selge tunnistus süddämette, et kus pattu andis andmist om, saäl om ka ello ning dnnistust. Ni töttek, kui päiw paistap selgen taiwan, ni töttek woid sinna ka onsas sada. Jo siin ilman woid sinna sedda dnnistust maitfada, ning se taiwalik rödm saad ikkes ennamb ning ennamb sinnu süddämette kaswama. Agga sinnu peab ka kindma ust ollema, et Jesus Kristus sinno wistist wasta wöttab nink onsas teeb, kui sinna ennege tulled ning hendast kigest süddamest temma wallitfusse alla annat.

Ed iselt. Loe ning kule saggedaste Jummalu pühha söanna. Essiärrälikkult pühhenda pühhapäiwa, ning mes sinna kulet pühhan koan, eht essi loet, sedda wöta süddämette ning ella se perra. Minne saggedaste pühha lawwale. Agga enne kui sinna henda Onnisteggija ihho söänd ning temma werd jood, sis mödte enne perra, mes temma sinnu pattu perrast om kannatanu ning messuggune ilmoisata arm temmal sinnu wasta om olnu, et temma hä melega hendast sinnu pattust perrast om lastnu ristii päle pöda. Küssi ka omma söänd, kas sinna ollet dige hallandlik ning kas sinna nüüd tahhat temmale dige tru ning sönnawötkil olla. Ühhenda hendast temmaga ning arra unnetu kunnagi mes suurd haad temma sinnule tennu. Arra minne ennamb kurja innimiste seltsi, erge otii illes jummalu pelglikkuid ning digid ristii rahwast. Küssi julge södämette näide käft, kuitas sinna woid kigeparrembaste ning lühhembra wiss päle omma Onnisteggijaga ühhendetus sada, ning kule sis mes nemma sinnule ütewa. Essiärrälikkult möde se päle, et sinna saggedaste palwust peat. Kui sinna agga paller, sis palle süddamest. Arra se paljo sinnu ohka ennege ning palle ni häste kui sinna woid ning ussu ennege, et Jummalu waim sinnu est palleld ilmoisata, kui temma ennege näeb, et sinna tahhas hä melega kigest süddamest pallelda.

Palwasse arkojo neile kumma tahtwa onsas sada.

Dh minnu armas taiwane essa! kohhes woi minna arrapaggeda sinnu silmi cest? Dh minna waine pattane, minna näe kui hirmus suur minnu pat om ning kui pühha sinna ollet. Sinna peät pattatsid nuhtlema. Dh! kigewäggewanne Jummalu kui paljo pattu olle minna tennu! Minna olle iggapäiw pattu tennu mödte: söanna ning teggedega, se läbbi et minna olle paljo kurja tennu ning paljo haad teggematta jätnu. Dh ig

gawenne arm! minna olle sinnu, omma lähemba ning essi henda waska pattu tennu. Oh minna essi ei tija ennamb mitte, kui saggedasse minna olle pattu tennu, agga sinna, iggawenne ning dige Jummal tijat kit ning ei unneta middake ärra. Sinna kutsud minnu ütšörd henda kohtu ette. Oh minna waine hufš kane. Minnu südda wärrisef minno sees minna ei tija süren pelgun kohhes minna pea minnema. Oh! sinna armolin ning hallastaja Jummal, olle ka minnule wel armolik ning ärrä lasse weel mitte sedda hirmsad pattu nuhtlust minno waise pattatse päle tulla. Rae, minna waine satta sinnu ette omma palge päle. Sinna ei tahha mitte, et ütš pattane iggawest surma koleb, enge et se Jummal wallato umbrekanasse ning elfare. Oh armas, essa taiwan! lunnasta ka minno ärrä ning ärrä wista minno mitte ärrä henda pühha jalke eest. Oh kallis lunnastaja ning Onnistaja Jesus Kristus, wotta ärrä kit minnu pattud henda kalli werre läbbi. Sinna ollet se Jummal woon, kumb wottab kigeilma pattud henda päle, ka minnu pattud olled sinna kandnu, se om minnu ainus lotus ning usk! Seperrast minna waine passe sinno, oh minno kallis Onnisteggija! olle mulle armolik. Wöffe omma kalli werrega minno puhtas kigest pattust ning anna mulle andis kit minnu süden. Oh! kui sinna ei olles minnule armolik, sis olles minna hukkan. Seperrast anna sinna mulle andis, anna mulle kit andis, oh kule minnu palwast ning süddame ohkamist armas Dennisteggija! Anna mulle henda rahhu! Ja, minna loda ütšinda sinno päle, sinna wöttat kit waisid pattatšid waska. Ja, sinna annat mulle armu ning rahhu šämette! Oh! kuis ollet sinna ni hä ni armolik. Agga sinno armas Dennisteggija tijat, et minnul ei olle joudu pattu kiusatusse ning kurja himmo wastasoista, ning et minna pea jälle woi kurja te päle pettetus sada. Seperrast minna passe sinnu hdga minno dige te pääl ning anna mulle henda pühha waimo, kes minno walgustab ning pühhendap läbbi ning läbbi ning minno ajab kigele häle täle, Amen! —

Der Druck wird gestattet.

Dorpat, am 14. April 1831.

M. v. Engelhardt, Censor.

Harva linnas,

trükkieud J. W. Schulzi kirjadega.

